

Catana Barbel Classic

Dé Fieldtest waarvan wij in deze uitgave de resultaten publiceren, is op een letwat andere leest geschoeid dan de vorige afleveringen. Onze testhengel was dit keer de Catana Barbel Classic van Shimano, een hengel voor specialisten. De eerste twee hengels die beschikbaar kwamen, konden we in de zomer van 2007 al in handen stellen van twee barbeelspecialisten binnen onze redactie: Gert Broeze en Frans Vogels. De derde testhengel kwam pas juist voor de winter beschikbaar en dat plaatste onze abonnee-fieldtester Hennie Barten natuurlijk meteen al op enige achterstand... Hoe het hen verging, leest u op deze pagina's.

Natuurlijk ontving ik 'mijn' Catana Barbel Classic in het midden van de week, zodat het weekend nog verder weg leek. Thuis ben ik al droog zwiepend toch meteen al maar met de hengel aan de slag gegaan. Zo op het eerste oog leek het me een fijne hengel, die een buiging tot aan het handvat liet zien. Lekker soepel en toch strak en mooi dun uitgevoerd. Met zijn 32 geleideogen kon ik de top bijna tot aan het handvat laten krommen. Ik kon niet wachten tot de eerste barbeel zich aandiende...

De Catana Barbel Classic heeft verder een gewicht van 298 gram, de transportlengte is 186 meter, en de hengel bestaat uit vier delen. De bijgeleverde Avontop is meer voor het zwaardere werk, alhoewel deze top niet 'fijn' bleek te vissen aan de Waal, toch de snelst stromende rivier van Nederland. Op deze woeste rivier had ik me veel meer voorgesteld van deze top. Gelukkig is de hengel ook uitgevoerd met een zogenoemde quivertop, met maar liefst drie uitwisselbare tips, een 2 oz, 3

oz en 4 oz uitvoering. Opgebouwd met zo'n quivertopje ligt de hengel heel fijn in de hand en kun je de hele drill de vis voelen in al zijn bewegingen.

Werk aan de wikkell

En toen werd het weekend. Tijdens de eerste dagen bouwde ik de hengel steeds met de Avontop op. De Waal is sterk stromend, de hengel lekker soepel en die top speciaal ontworpen voor dergelijk 'moeilijk' water, dus wat kon me gebeuren... Nadat ik de hengel had voorzien van een voerkorf van 80 gram en in de neringen van de kribben had ingeworpen, was het wachten op de eerste aanbeet van een barbeel. Normaal bevis ik deze vis met een heavy feeder, met quivertoppen van 3 en 4 oz. Op deze manier kan ik het gedrag van het aas, de bodem en de stroming perfect volgen. Het was enigszins teleurstellend dat die Avontop stug bleef staan, zonder echt

veel door te geven. Na een kleine half uurtje kreeg ik echter de eerste tikken, gevolgd door een mooie aanbeet. Voor mijn gevoel was het een barbeel van rond de 60 cm. Hoewel de hengel lekker in de hand lag en een mooie kromming liet zien, miste ik toch wat. Ik had geen gevoel met de vis. Ook zag ik aan de top niet wat er onder water gebeurde. Maar nóg groter was de teleurstelling dat ik de barbeel verspeelde in de basaltblokken van de krib.

Er was nog werk voor me aan de winkel! Maar helaas: dat weekend verspeel ik alle aangeslagen barbelen in de stenen. De hengel leek wel onwerkbaar. Hevig teleurgesteld ging ik huiswaarts. Met zijn 3,66 meter is de hengel bijna een meter korter dan de hengels waarmee ik gewend ben om op de Waal te vissen. Ik voelde me ineens onzeker; de body was me te stevig, de top vertelde met niets en maakte veel van de drill en gevoel kapot.

Razend enthousiast

Maar goed, je accepteert de opdracht om een serieuze fieldtest uit te voeren of niet en vanzelfsprekend toog ik het volgende weekend opnieuw naar de rivier. Het kon toch niet zijn dat zo'n specialistische hengel hier niet zou

Fieldtester Frans Vogels aan de IJssel met de quivertipultvoering.

functioneren? En... het kon natuurlijk ook aan mij liggen!

Weer de Avontop gemonteerd en een uurtje later tot mijn immense frustratie opnieuw twee barbelen kwijt.

Daarna heb ik de quivertop gepakt en deze voorzien van de 3 oz tip. Wat een verschil! Met de 80 grams korf aan de lijn kon ik bijna een knoop in de hengel leggen. De 80 grammer toch maar vervangen door een 50 grams voerkorf, maar ook deze liet de hengel lekker doorbuigen. De eerste worpen waren natuurlijk voorzichtig, een meter of 30 haalde ik echter toch wel. Toch maar eens kijken of het ook nog verder wilde lukken. Na een paar worpen had ik de actie van de hengel onder controle en werd de 50 grams korf met gemak 40 meter geworpen. Ook nog maar eens de 80 grams korf gemonteerd en warempe! ook hiermee haalde ik gemakkelijk de 40 meter. Dat voelde beter, veel beter.....

Snel de lijn voorzien van een onderlijn, wat voer in de korf en vissen maar. Een wereld van verschil, wat de hengel me nu allemaal liet zien. Van mijn andere hengels was ik al wat gewend, maar deze hengel in combinatie met een quivertip gaf me werkelijk een adequaat beeld van alles wat er onder water gebeurde. Elk steentje, elk richeltje was voelbaar. Gelukkig hoefde ik maar een minuut of twee te wachten, alvorens de eerste barbeel zich aandiende. En wat een vertoning werd dat! Ongelooflijk, wat een heerlijk gevoel; elke beweging werd naar m'n arm doorgegeven. Dit was pas drillen. Hier had ik op gehoopt!

Voor mijn gevoel zwom er een flinke barbeel aan de andere kant van de lijn. De op deze manier opgetuigde hengel was prima controleerbaar en ik kon doen wat ik wilde met de vis. Hij was perfect naar de kant te dirigeren. Met een afmeting van 42 cm viel de lengte van die eerste barbeel me knap tegen. Maar goed; ik kende deze hengel eigenlijk nog amper en de verdere dag en de zondag stelden me in de gelegenheid om de hengel alsnog beter te leren ken-

nen. En gelukkig ving ik ook een paar mooie barbelen. Met een prachtvis van 74 cm als afsluiter, ging ik voldaan naar huis. Wat een verschil met een week eerder. Razend enthousiast was ik nu over de hengel...

Lichter onderlijntje

Een paar maanden later is dat enthousiasme alleen maar gegroeid...Het is met geen pen te beschrijven wat deze hengel je voor een gevoel geeft als er een flinke vis mee wordt gedruild. Superdrillen heb ik gehad met deze hengel. Je moet bijvoorbeeld de barbeel maar eens mee laten gaan in de volle stroming, tijdens het passeren van een schip. De zuigende werking van de boot maakt de drill nóg spectaculairder.

Normaal bevis ik barbelen op de Waal met een onderlijn van 25/00 nylon. Deze werd na een week of drie vervangen door een onderlijn van 22/00. Ik wilde de grens toch weer gaan verleggen. En wat voor een grens! Mijn eerste barbeel aan deze onderlijn was maar liefst 62 cm lang. Nog meer spanning en sensatie bracht dit teweeg. Enkele minuten later werd de onderlijn weer getest, ditmaal door een barbeel van 69 cm. Natuurlijk duurt de drill aan dergelijk licht materiaal wat langer; je wordt toch wat voorzigtiger. Want wat als...? En het antwoord op die vraag mocht ik na een klein kwartiertje al ontvangen. Na een spectaculaire drill, die me werkelijk elke vezel in mijn lijf liet voelen, landde ik een barbeel van 78 cm! Binnen drie kwartier drie enorme gevech-

Lees verder op pagina 18

Oefenen in de winter

Ga je voor het eerst op barbeel vissen, dan moet je oefenen. Dit omdat die barbelen voorkomen op de moeilijkst bevisbare plaatsen van Nederland. Niet rustig penvissend op Loosdrecht, op de Vinkenveense plassen of een kanaal met wat zachte trek, maar in de woest stromende rivieren van ons land zoals de Waal en de IJssel. Penvissen wordt de meeste Nederlanders al het ware aangeboren, omdat de meesten van ons vanaf zes jaar wel ergens in sierwatertje terecht kunnen. Die grote, diepe en snelstromende rivieren vergen echter een héél andere benadering en die moest ik me eerst eigen zien te maken.

Als abonnee op Witvis Totaal heb ik een paar keer gereageerd op de uitnodiging om je aan te melden als fieldtester op dit magazine. Tot mijn verrassing werd ik in oktober j.l. uitgenodigd om op de Hengelsport en Visbotenbeurs in Utrecht uit handen van Willem Stolk een testhengel in ontvangst te nemen. Hoewel ik nog nooit op barbeel had gevist, kreeg ik het verzoek om toch vooral te proberen met deze hengel een barbeel te vangen. Willem, die zelf ook de nodige barbelen heeft gevangen, gaf me daarvoor nog een aantal nuttige tips mee.

Met de schitterende hengel en vol van het idee om op de barbeel te gaan vis-

sen, ben ik naar huis getogen. Waar ik vervolgens diverse avonden in visbladen heb zitten neuzen naar artikelen over de barbeel.

Uit die artikelen werd duidelijk dat barbeel daar voorkomt waar het water hard stroomt en diep is. De buitenbochten van de rivieren dus. Barbeel vang je niet tussen de strekdammen, maar in de hoofdstroom. Je vangt barbeel het beste met een blokje oude kaas. Verder werden er wat montage-technieken getoond.

Uit die artikelen werd echter óók al snel duidelijk dat in de winter op barbeel vissen, in de regel niet wordt beloond met goede vangsten. Wat te doen,

december stond immers voor de deur! Gewoon gaan dus, te veel onbekende dingen die onderzocht moesten worden.

Waterstanden

Eerst maar eens via Google Earth een geschikte stek zien te vinden. Na lang zoeken vond ik wat een ideale stek leek bij het plaatsje Herweijnen. Een buitenbocht met vijf strekdammen en in de buurt bovendien een plek om de auto neer te zetten.

De eerste de beste 'verloren' zondagmiddag heb ik samen met mijn vrouw een tochtje door de Betuwe gemaakt om te controleren of hetgeen vanuit de ruimte zichtbaar is, ook overeen komt met wat er op de grond aanwezig is... Na een korte zoektocht hebben we de stek inderdaad gevonden. Alleen waren de strekdammen net onder water verdwenen vanwege een hoge waterstand. Hoge waterstand? Weer iets om rekening mee te houden! Thuis direct op teletekst gezocht naar de waterstanden van de

Vervolg van pagina 17

ten met hetzelfde lichte onderlijntje. Uiteraard was mijn volgende missie nog dunner en 20/00 werd gemoniteerd. Hieraan heb ik tot nu toe barbelen tot 50 cm kunnen landen. De grotere vissen blijken hier echter toch doorheen te gaan, maar wie weet als ik de hengel in combinatie met de juiste slipafstelling van de molen nog beter onder controle heb. Wie weet wat er dan nog mogelijk is! Daarover wordt in de toekomst vast en zeker nog verder uitgebreid in dit magazine.

Frans Vogels

Een knappe barbeel aan superlicht materiaal. Topple!

Abonnee-fieldtester Hennie Barten in actie op een krib bij Herweijnen.

rivieren. De actuele stand genoteerd en een schatting gemaakt dat het water minstens 50 centimeter moest zakken om vissen van zo'n strekdam mogelijk te maken.

In de gehele maand december was vervolgens of de waterstand te hoog of er stond een flinke wind met regen, zodat het vissen werd uitgesteld naar januari. Niet de meest ideale maand om voor het eerst aan zo'n woeste rivier te gaan zitten!

Eindelijk was het begin januari dan zover. Het water was voldoende gezakt en er stond wel wat wind, maar het regende eindelijk eens niet. De voorgaande weken had ik tijd genoeg gehad om wat montages te maken volgens de beschrijvingen uit de diverse artikelen.

Een vak apart

Bij de stek aangekomen bleek het water toch nog hoger te staan dan verwacht en gehoopt. Slechts één strekdam stak ver genoeg boven het water uit om te worden belopen. Op de kop van die strekdam schrik je zo'n allereerste keer direct van de enorme kracht van het water. Het

vliegt bijna voorbij en trekt draalkorven waar je beter maar niet in kunt vallen. De woestheid van de rivier werd nog verder versterkt toen de eerste zesduwbaksboot voorbij kwam daveren. Wat een spektakel!

Ik ben ongeveer vier uur bezig geweest met verschillende montages en manieren om het aas aan te bieden. Spoelt de korf weg? Blijft het aas zitten? Kan ik het zo afstellen dat ik nog een aanbeet kan zien?

Mijn eerste conclusie? Vissen in de Waal, in de hoofdstroom en bij relatief hoogwater, is een vak apart. Na vier uur vissen (zonder iets te vangen) had ik het idee dat ik de techniek voorzichtig onder controle kreeg. Een verloren dag?

Welnee, ik heb een hoop geleerd en ben nu voorbereid om in de zomer mijn eerste barbeel te vangen. Juist een prachtige dag! Ik heb wederom mogen genieten van een schitterend stukje Nederlands landschap, van ganzen, ooievaars, eenden, en vele ander vogels. Daarnaast was het staan op een strekdam in een woeste rivier die bevaren wordt door enorme schepen, de één ploeterend tegen

de stroom en de ander als een speer afzakend richting Rotterdam, al een ervaring op zich.

Na die eerste sessie heb ik de hengel nog uitgetest op diverse locaties bij Zaltbommel en Tiel. Ik viste met een hairmontage, in combinatie met een pva-netje gevuld met voer. Ik probeerde inside lood met een pva aan de montage en viste met verschillende typen korven van 50 tot wel 100 gram. Ik varieerde met diverse aassoorten: met particles als hennep en maïs, maar ook met geraspte kaas en luncheonmeat, al dan niet geraspt in de korf of aangeboden via een pva-montage. Ik bood mijn aas ook op diverse afstanden aan, maar tot mijn grote spijt heeft niets tot een aanbeet kunnen leiden.

Wanneer ik ook maar een mogelijkheid had en het weer het toeliet, zat ik aan de waterkant om de hengel uit te proberen. In allerlei weersomstandigheden, van twee graden onder nul terwijl ik een ijskoude wind kracht 5 in de rug had, tot 8 graden boven nul bij een briesje 3 comfortabel in de rug. Blijkbaar is de vis totaal niet actief deze periode van het jaar.

En de hengel?

Eén ding staat vast: aan de Catana Barbel Classic heeft het niet gelegen. Dát is ronduit een prachtige hengel, met een goede curve. Deze hengel ligt bovendien heerlijk in de hand, in een goede balans. Tot mijn spijt is dit het enige wat ik van de hengel kan benoemen, omdat ik hem niet in actie heb mogen meemaken.

De Waal bij Herweijnen wordt mijn stek voor de zomer, zoveel is inmiddels zeker. Ik weet nu wat me te wachten staat en dus is de kans groot dat ik daar mijn eerste barbeel ga vangen.

Ik hoop u in één van de volgende nummers een foto als het ultieme bewijs te kunnen laten zien.

Hennie Barten

Barbeelhengels:

Avon en/of feeder...

Vissen op barbeel deden wij, Wim en ik, altijd met een stevige feeder van dik vier meter lang. Mede fieldtester Frans Vogels zat aan het water met een soortgelijke hengel en dat leek op zich ook de beste combinatie: grote rivier, sterke stroming, sterke vis en een 'dikke feeder'. Maar sinds we de voordelen van een echte 'barbeelstok' hebben ontdekt, zitten we alle drie aan het water met de Catana Barbel Classic, een specifieke barbeelhengel van Shimano.

In Nederland is een dergelijk aanbod aan barbeelhengels vrij onbekend, maar in Engeland zijn er zelfs zomer, winter- en all season barbeelhengels te koop. Hengels voor water met veel obstakels, hengels voor een grote rivier, maar ook specifiek voor een

klein stroompje. Ze hebben daar aan de overkant van de Noordzee voor elke omstandigheid wel een passende hengel. Nu is dat ook niet zo gek, als je weet dat de Engelsen al meer dan veertig jaar gericht op barbeel vissen en het hier in Nederland nog een betrekkelijk 'nieuwe' visserij is.

Keuze maken

Je hebt de keuze uit twee soorten barbeelhengels. Hengels met een zogenaamde Avontop en hengels met een feeder- of quivertop. De Avonuitvoering kun je nog het beste vergelijken met een pen (dobber) hengel voor het karpervissen. Je kunt er prima een dobber aan hangen, maar hij wordt in

hoofdzak gebruikt om gewoon mee 'op de top' te vissen. Vooral op rivieren met veel obstakels komt die 'Avon' tot zijn recht. De bijbehorende hengel heeft een parabolische actie om de klappen op te vangen en body genoeg om sterke vissen af te remmen tijdens hun vlucht pogingen. Het maximale werpgewicht is afhankelijk van het type 'Avon', maar er zitten hengels tussen die geschikt zijn om, schrik niet, 220 gram weg te zetten. Met zo'n dikke top als beetindicator lever je wat betreft gevoeligheid het nodige in, maar een barbeel in goeie doen schrikt niet af van een beetje weerstand.

Als het echter niet zo zwaar hoeft of wanneer de barbelen voorzichtig azen, kun je prima uit de voeten met een 'barbeefeeder'. Dat lijkt in eerste instantie een gewone feeder, maar dan wel lichter en dunner. Hang er een korf aan en je merkt meteen het verschil. Komt bij een gewone feeder de actie voornamelijk uit het voorste gedeelte om met een

strakke worp de korf makkelijk weg te kunnen zetten, een 'barbeelfeeder' buigt bijna over de gehele lengte. Met zo'n 'barbeelfeeder' krijg je een korf wel weg, maar hengels met een mooie doorlopende actie zijn nu eenmaal geen werpkanonnen. Het zijn echter wel hengels met perfecte drileigenschappen en een gevoelige beetregistratie.

Testcurve

Bij hengels waar de nadruk meer ligt op het drillen dan op het werpen staat in de catalogus bij het werpgewicht en de te behalen afstand vaak niets vermeld. Wel wordt de testcurve (tc) van dat soort hengels altijd aangegeven. En die testcurve is niet, wat vaak beweerd wordt, het gewicht dat je met de hengel van de grond kunt lichten. Dit begrip betreft het gewicht dat nodig is om een horizontaal gehouden hengel of feedertip een buiging te laten maken van 90 graden, een kwart cirkel dus. Dit wordt uitgedrukt in Engelse ponden (lb) en ounce's (oz). Zo'n Engelse pond staat overigens niet gelijk aan een halve kilo, maar aan 454 gram. Van die ounce's doen die Engelsen er 16 in een pond en dus komt 1 oz overeen met 28 gram. Bedenk daarbij dat de aangegeven tc van een feedertip alleen iets zegt over die tip zelf. Bij een 4 oz tip in een keiharde hengel buigt alleen de top en

neemt de weerstand snel toe. Eenzelfde 4 oz tip in een veel zachtere hengel geeft een heel andere beetregistratie omdat nu de hele hengel meewerkt en daardoor ook de weerstand minder snel toeneemt.

Avon of feeder?

Voor wie niet kan kiezen of geen zin heeft twee hengels aan te moeten schaffen, brengen handige hengelbouwers, onder wie de jongens van Shimano, zogenoemde combinatiehengels op de markt.

En zo'n hengel kregen wij, Frans voor de Waal en Wim en ik voor de IJssel, aangereikt om te onderwerpen aan een 'fieldtest'.

De Catana Barbel Classic van Shimano is een twaalf voet (366 cm.) lange, tweedelige hengel. Een hengel met zulke lange delen heeft wel een aardige transportlengte, maar steek er de bijgeleverde 1.75 lb Avontop op en je hebt een Avonhengel voor het zwaardere werk. Vervang hem door de tevens bijgeleverde feedertop, met drie uitwisselbare tips van 2, 3 en 4 oz en je beschikt over een 'barbeelfeeder'. Twee hengels voor de prijs van één, dat zien we graag in Nederland! Maar is hij ook geschikt voor onze grote rivieren? We besloten eerst maar eens te kijken wat de feederuitvoering aan kan.

Zoals verwacht werpt hij 'anders', maar 70 tot 90 grams korven zet je er vrij eenvoudig dertig meter mee weg. Zo ver en zo zwaar visten we voorheen ook, alleen kijken we nu naar de tip van een veel dunnere en zachtere hengel. Met een hengel in de hand die 100 gram lichter is dan onze gewone feeder zou je bijna vergeten dat je met een 12 lb onderlijn en haak nr. 6 op barbeel vist...

Dat die hengel daar weldegelijk voor gebouwd is, merk je pas tijdens de drill. Hij vangt niet alleen de klappen goed op, hij is ook nog eens 'beresterk'. Echt een hengel om eens flink aan te 'hangen' tijdens de drill.

Dat zo'n 'barbeelfeeder' mooi vist, dáár waren we het rap over eens, nu maar eens die Avontop erop.

Zo'n dikke top vist direct weer veel 'harder' dan dat we gewend waren. Onder de druk van 70-90 grams korven buigt hij nauwelijks door. Echte aanbeten geeft hij goed door, maar hij is voor de rest duidelijk veel minder gevoelig. Nu is dat 'minder gevoelig' wel handig als het hard waait, of wanneer je vist in veranderlijke stroming. Je zit nu veel rustiger achter je hengel dan wanneer je constant moet kijken naar een zenuwachtig bewegende tip.

Heeft zo'n dikke top nog meer voordelen?

Ja zeker. Werp vanaf de krib maar eens 140 gram lood zo ver mogelijk de stroming in. De stromingsdruk op de lijn is dan zo groot dat er met de meeste feeders niet meer te vissen valt. De Avontop kan die druk wel aan en blijft ook nu de aanbeten goed doorgeven. Nog zwaarder (tot 170 gram) kan, maar dat is wat werpen betreft wel echt het maximum.

Wat ons betreft is Catana Barbel Classic uitermate geschikt voor de grote rivieren. Maar omdat hij eigenlijk werd ontworpen voor gebruik op iets kleinere rivieren, is hij ook nog eens heel breed inzetbaar. Vissen op kopvoorn in kleine Franse riviertjes ging zo mooi

Gert Broeze onderwerpt de Avonuitvoering aan de ultieme test.

De Avontop heeft Gert inmiddels wél de eerste 80 + barbeel uit de IJssel opgeleverd...

met de 2 oz tip en een 10 grams wartelloodje dat mijn andere hengels de auto niet uitkwamen. Willen we met de feeder aan de slag op de Regge of de

Vecht (twee andere rivieren bij ons in de buurt) dan grijpen we ook weer die barbeelhengel. Een dikke zeelt zal ook geen moeite hebben met de zachte

tipactie en leek die Avontop niet verdacht veel op een pen hengel om met een dobber karper te belagen?

Kortom; niet alleen een twee in één hengel, ook nog eens allround inzetbaar. En dat voor een adviesverkoopprijs van zo'n € 119,95.

Als ik moest kiezen tussen de Avon of de feederuitvoering zou ik daar diep over na moeten denken. Met de feeder en een korfje vis je lichter en actiever en heb ik ook de meeste barbelen gevangen. Met de Avon, 140 gram lood en alleen een stuk kaas aan de haak vis je veel 'grofstoffelijker', maar dat heeft mij inmiddels wél de eerste 80 + barbeel uit de IJssel opgeleverd...

Al met al een moeilijke keuze; maar gelukkig hoef ik niet te kiezen; met de Catana Barbel Classic heb ik ze namelijk allebei bij me.

Gert Broeze